

PAKARTOTINIS PROTESTAS

Lietuvos Diplomatinijos šefo S. Lozoraičio nola Jungtinių Tautų Organizacijos generalinį sekretoriui.

Nuo pat Jungtinių Tautų įsteigimo dienos Generalinė Asamblėja kasmet susiduria su vis nauju tarptautinių santykių pablogėjimu. Tokios padėties priežastis glūdi laikysenoje vieno Organizacijos nario — Sovietų Sąjungos, kuri savo pastoviai teisės paniekia ir agresinga politika sistemingai griauja tarptautinės bendruomenės pagrindus. Paskutinė sovietų daromų neteisrybių grandis yra pasikėsinimas prieš Vakarų Berlyną laisvę.

Tačiau pavojus, kuris iš sovietų grėsia civilizuotajam pasauliui, turi ir kitą pusę, taip pat rimtą, kaip Maskvos vyriausybės agresijos. Tai yra sovietų atkaklios pastangos demoralizuoti pasaulio viešąją nuomonę pripratinant ją toleruoti visus sovietų melus bei smurtus. Deja, šias pastangas palaugina tas faktas, kad Sovietų Sąjunga dar yra Jungtinių Tautų narys, nors jos politika tėra vienas aiškus nuolatinis Organizacijos statuto pažeidimas.

Kaip žinoma, savo laiku Sovietų Sąjunga buvo išmesta iš Tautų Sąjungos dėl to,

kad užpuolė Suomiją. Juo labiau tad negalima pakęsti, kad ji priklausytų Jungtinių Tautų Organizacijai. Bet ligi Jungtinių Tautų narių tarpe subręs toks jų gyvybinių interesų supratimas, būtina, kad Organizacija bent aiškiai atskirtų savo atsakomybę nuo Sovietų Sąjungos atsakomybės, būtent, pakeldama savo balsą už tautų apsisprendimo teisę, kurios, kaip Lietuva, yra sovietų pavergtos.

Jeigu Jungt. Tautų Organizacija nepasiryžtų to padaryti ir tokiu būdu nepateisintų civilizuotojo pasaulio sudėtį į ją vilčių, reikia bijoti, kad ji žlugdys dėl smūgių, kurių sovietai tikrai suduos jai ateity, siekdami paraližuoti ir sunaikinti ją kaip vyriausią tarptautinės tvarkos saugotoją. Tokiu atveju Organizacijos žlugimas būtų apsuptas tokio pat abejingumo, kokį ji dabar rodo sovietų pavergtosioms valstybėms.

Naudodamasis Tamstos maloniu tarpininkavimu, aš pranešu visa tai XVI Gen. Asamblėjos dėmesiiui ir pекartoju savo protestą prieš neteisėtą karinę okupaciją bei komunistinę sprespaudą, kurias Sovietų Sąjunga yra primetusi Lietuvai.

NAUJIEJI VLIKO ŽYGLAI

(Elta) Ryšium su didėjančia tarptautine įtampa ir galimo pasaulinio karo grėsme dėl Berlyno, VLIKas kreipėsi:

I JAV Prezidentą, prašydamas kelti Lietuvos laisvo apsisprendimo teisės atstatymo reikalingumą Jungtinėse Tautose, kur jis numato kalbėti. Kadangi prezidentas Kennedy, atskydamas neutraliesiems, yra pažymėjęs, jog JAV vykdys savo įsipareigojimus, kurie išplaukia iš Atlanto Pakto, VLIKas primena, kad tas Paktas laiduoja ir Lietuvai laisvę, taigi jos laisvės reikalo kėlimas įeina į JAV įsipareigojimus. VLIKas taip pat prašo daryti žygių, kad sovietinis kolonializmas būtų panaikintas Pabaltijo kraštuose. To nepadarant nėra įmanomas nusiginklavinimas (apie tai prezidentas numato kalbėti Jungtinėse Tautose).

I JAV, Prancūzijos, Didž. Britanijos ir V. Vokietijos užsienio reikų ministerius jų konferencijos Vašingtone ir JT Generalinės Asamblėjos naujosios sesijos atidarymo proga, prašydamas kelti Jungtinėse Tautose sovietinio kolonializmo Lietuvoje pašalinimo ir laisvės grąžinimo Lietuvai reikalą.

I Beįgrado konferencijos dalyvius, reikalaudamas pasmerkti Sovietų kolonijinį režimą Lietuvoje ir kituose Pabaltijo kraštuose.

I Tarp-Parlamentarinės Unijos konferenciją, Briusely, paneigdamas bet kokią teisę Paleckiui kalbėti toje konferencijoje Lietuvos vardu.

I Italijos premjerą Fanfanį, reikšdamas padėką už leidimą naudotis Romos radijo stotimi transliacijoms lietuvių kalba į Lietuvą ir tikėdamasis, kad tos lengvatos bus laiduotos ir toliau. Vėliau Italijos oficialioji Telegramų Agentūra viešai paneigė gandus, kad lietuvių transliacijoms iš Romos grėstų sustabdymo pavojus.

I V. Berlyno vyr. burmistrą W. Brandtą, sveikindamas jį dėl ryžingos laikysenos ginant V. Berlyno gyventojų laisvės teises.

PROTESTAS PRIEŠ SOVIETINES MARIONETES IPU KONFERENCIJOJE Pavergtųjų Seimas, Albanijos, Bulgarijos, Čekoslovakijos, Estijos, Latvijos, Lenkijos, Lietuvos, Rumunijos ir Vengrijos vardu, įteikė protestą Briusely, Belgijoje, vykstančiai Tarptautinės Parlamentarų Unijos konferencijai dėl leidimo sovietinėms marionetėms šių valstybių vardu dalyvauti Unijoje ir jos konferencijoje. Kartu Pavergtųjų Seimas išreiškė vilį, kad konferencija pabrėš sovietų pavergtųjų tautų teisę į laisvą apsisprendimą, tą būtiną patvarios Europos taikos sąlygą.

Kor.

PAVOJUS SOVIETAMS BANDANT ATOMINES BOMBAS

(E) Ryšium su sovietų pradėtais atominių sprogdiniais, visame pasaulyje nuaidėjo protestų banga. Susirūpinimas kyla ir kaimyniniuose sovietų kraštuose. Kaip praneša Eltos Stockholmo bendradarbis, tie sprogdiniai, švedų spaudos žiniomis, sukėlė rimtą pavojų, jog Švedija gali būti nukentėti nuo radioaktyviųjų kritulių.

45.000 Goeteborgo miesto darbininkų kreipėsi į sovietų vyriausybę, kad ji laikytų savo ankstesnio pažado ir atsižvelgdama į tokių sprogdninio pavojus pasaulio sveikatai ir taikai, juos sustabdytų ligi galės būti pasiektas tarptautinis susitarimas atominiams bandymams uždrausti.

BRIUSELIO KONFERENCIJA IR PAVERGŲJŲ TAUTŲ PROTESTAS

(E) Ryšium su Briuselyje, rugs. 14-22 d. vykusia 50 Tarpparlamentarinės Sąjungos sesija, kurioje Sovietų S-gos delegacijai vadovavo J. Paleckis, dalyvavo ir kitų pavergtų kraštų „delegatai“, Pavergtųjų Europos Tautų Organizacija JAV (ACEN) — PET pasiuntė raštą, protestuodama dėl pavergtų kraštų atstovų dalyvavimo. Nurodyta, kad šie delegatai neturi jokios teisės atstovauti.

Kaip žinoma, J. Paleckis Sovietų S-gos vardu pasakė kalbą, kurioje apkaltino NATO vadovus, kurie, esą, remia vokiečių militarizmą ir imperializmą. Sovietų pareiškimas susilaukė vakarų kraštų delegatų aštrios reakcijos. Fed. Vokietijos vardu kalbėjęs Bundestago narys H.A. Eplee pareiškė: „... gali būti, kad sovietų delegacijos gerbiamasis narys žino, ko nori ir siekia Sovietų S-je gyvenančios įvairios tautos. Tačiau nesu tikras, ar jis tikrai tai žino, kai aš prisimenu estus, latvius ir lietuvius bei kitas tautas, kurių kraštai buvo Sov. Sąjungos užimti. Kiekvienu atveju, ponas Paleckis su savo politiniais draugais neturi jokios nuovokos, kas vyksta šių dienų Vokietijoje... Niekas iš sąmoningų žmonių čia negalvoja apie pasiruošimą karui. Tikrumoje mes visomis išgalėmis siekiame taikos, laisvės ir laisvo apsisprendimo teisės visai Vokietijai, Europai ir visam pasauliui“.

Vakarų vardu sovietiniam garsiakalbiui Paleckiui atsakė JAV delegatas, sen. A. Gore. Jo žodžiais, amerikiečių tauta vertina laisvę ir teisingumą ir to paties linkėtų kitoms tautos. Britų delegatas de Freitas dar pridūrė, kad tarp laisvųjų kraštų ir totalitarinių kraštų delegacijų iš viso sunku rasti bendrą kalbą.

Septynios DIENOS

SUNKUS KLAUSIMAS

Europos Ekonominės Bendruomenės Ministrų Tarybos atstovas pareiškė, kad la bair sunkus klausimas yra, kaip išspresinti Britanijos, Airijos ir Danijos prašymai priimti į Bendruomenę.

Britanija jau pakviesta tartis dėl sąlygų.

SUITMAS MULA BARAZANIS?

Kai kuriuose laikraščiuose pasirodė žinių, kad Persijoje suimtas mula Mustafa Barazanis, kuris kaltinamas ruošęs sukilimą šiaurės Irake.

Jis būsiąs perduotas Irakui.

PASIKALBĖJIMAS J. TAUTOSE

Prez. Kennedy pasakė J. Tautose kalbą, siūlydamas išrinkti Hammarskjoldo įpėdinį, palaipsniui nusiginkluoti, žiūrėti, kur yra tikrasis kolonializmas, ir išspresiti Berlyno ir Laoso klausimą.

Vėliau kalbėjęs Gromyko pakartojo, kas jau Chruščiovo buvo išskelta.

NUOLAIDOS?

V. Vokietijos spauda buvo sujudusi, kad prez. Kennedy atstovas Berlynu gen. Clay pasakęs, jog už susisiekimą su Berlynu sąjungininkai turėsį pripažinti dvi Vokietijas.

Gen. Clay spaudos konferencijai pareiškė, kad tokią mintį pasakęs ne jis, o amerikiečių valdininkas. Amerikos nusistatymas nesąs pasikeitęs.

O senatorius Mansfield pareiškė, kad ne galima bus išvengti nepripažinti de facto Rytų Vokietijos.

SUSKILO JUNGtinė ARABŲ RESPUBLIKA

1958 m., nugalėjus tam tikrus sunkumus, Nasserio pastangomis buvo iš Egipto ir Sirijos sudaryta Jungtinė Arabų Respublika (tik abu kraštai neturi bendros sienos — Jordanas juos skiria).

Sirijoje politikai ir kariai dabar suruošę sukilimą ir sudarė atskirą, nuo Egipto nepriklausomą valdžią.

Nasseris iš pradžių buvo nusistatęs pradėti kovą prieš sukilėlius, bet nusistatymą pakeitė, kaip jis sako, nenorėdamas lieti arabų kraujo.

Sirijos naująją vyriausybę pirmieji pripažino du kaimynai — Jordanas ir Turkija (o Egiptas dėl to nutraukė su jais santykius).

U' BRICHTAS MASKVOJE

Rytų Vokietijos vadas Ulbrichtas pasirodė Maskvoje.

Manoma, kad jis nuvyko pasitarti dėl to limesinių Berlyno krizės įvykių.

Kai rugpjūčio mėn. jis grįžo iš Maskvos, tai prasiėjo visas dabartinis įtempimas Berlyne.

EUROPOS IR AMERIKOS SPAUDOS NUOTRUPOS

TAIKOS VILTYS LIEKA VIETOJE

Kai Amerikos prezidentas Kennedy pasakė J. Tautų visumos susirinkime savo kalbą, kurioje palietė pačius opiausius klausimus, susijusius su Rytų-Vakarų santykiais, Vakarų spauda sutiko tai su pritarimu. Amerikiečių „Washington Post“ rašo: „Dabar mums tenka laukti tų įvykių, kurie, kaip prezidentas pasakė, turės atsitikti per ateinančius lemtingus dešimt mėnesių. Lauksime jų geriau nusiteikę ir ryžtingiau nusistatę, nes mūsų reikalas buvo puikiai pristatytas. Kaip tik iš viso žodžiais begalima nusakyti mūsų siekimus, mūsų principus ir mūsų politiką, tai čia šitaip ir buvo padaryta“.

Amerikiečių „New York Herald Tribune“: „Ši kalba suderina trumpumą su aiškumu, orumą su jėga ir nuosaikumą su griežtumu. Apimdami plačią opių klausimų viltinę, tiksliai apibrėžti, bet gyvi Kennedžio išsireiškimai toli gražu neapsiribojo bendrybėmis: jie siekė gilmę beveik visų tų didžiųjų klausimų, su kuriais susiduria pasaulis“. Bet laikraštis toliau klausia: „Ar toji kalba gali paveikti būsimuosius įvykius? Galėtų. Neutraliuosius tai privalo įtikinti, vakariečius padrausinti, o komunistiniam blokui duoti šiek tiek progos pasiginčyti. Vargu betgi lauktina, kad Sov. Sąjunga tai įtikintų griežčiau keisti savo kursą. Bet jeigu tai paskatintų sovietus labiau pasukti į tikrą nusiginklavinimą, į kokius nors realistiškesnius pasitarimus dėl Berlyno, tai tuo labai būtų pasitarnautą žmonijai. O jei mažesniosios valstybės būtų paskatintos susiburti ginti JT ir priėti nusistatymo, kad ši pasaulinė organizacija geriau pastarnaus tautų reikalams stipresnė, negu susilpnėjusi, tai tuo ilginiui būtų dar labiau pasitarnautą“.

Ypač užgry prezidento kalbą Europos laikraščiai. Danų „Politiken“ rašo: „Tikėkimės, kad prezidento Kennedžio kalba su darys norimąjį įspūdį. Ji yra nusipelnusi tai“. Ispanų „ABC“: „Amerikos prezidentas yra pasitarnavęs čia, nusakydamas Vakarų pasaulio padėtį J. Tautose“. Švedų „Dagens Nyheter“: „Perdėm visiškai ne taip, kaip yra buvę gaminama Maskvoje“. Vokiečių „Die Welt“: „Įspūdingas, įtikinamas pasiūlymas sovietams baigti pačiai grėsmingiausiai šaltojo karo formal, atominių ir įprastinių ginklų varžyboms“. Austrij „Neues Oesterreich“: „Nauja Amerikos užsienio politikos fazė, kurios būdingieji bruožai būtų tai, kad esminiais klausimais Vakarai tvirtai laikysis, bet bus lankstesni komunistų reikalavimų atžvilgiu“. Italų „Il Messaggero“: „Tai buvo tvirta, drąsi ir aiški kalba dėl Amerikos nusistatymo ginti laisvės tvirtovę, o taip pat tokia kalba, kuri plačiai atvėrė duris konstruktyviai tartis su Sov. Sąjunga“. Airių „The Irish Times“: „Bent kartą Vašingtonas priremė Maskvą prie sienos“.

„New York Herald Tribune“ rašo: „Jeigu kas laukė, kad prezidento Kennedžio puiki kalba J. Tautose susilauks kokių nors didesnių pasikeitimų įprastinėje komunistų procedūroje, tai turėjo labai nusivilti, klausydamasis Andriejaus Gromyko atsakymo visumos susirinkime. Bet iš tiesų tai labai maža tegalėjo būti tokių, kurie tokių pasikeitimų laukė. Juk sovietų politika, kokia ji jau eilę metų yra tarp tautiniame forume, vis tebesilaiko pažymėtina tai pati ir vis įsakomo pobūdžio būna, vis tiek, ar oficialūs kalbėtojas yra buvęs Gromyko ar Zorinas, ar pats Chruščiovas. Beveik dvi valandas kalbėjęs, taikos viltis jis paliko maždaug ten pat, kur jos ir buvo“.

DEPORTACIJŲ BAIMĖ

(E) Ryšium su Sovietų Sąjungoje ke'ia mu triukšmu dėl ved. vakarų imperalistų (su JAV priešaky) tariamai kurstomo trečiojo pasaulinio karo, visoje Sovietų S-je didėja įtampa, vis labiau pasireiškia gyventojų nervingumas. Atsiranda ir baimė dėl galimų deportacijų. Pranešimais iš Stockholmo, parduotuvėse išnykusi mėsa ir sviestas. Žmonės kelia nerimą, tai ženklai, kad sovietai stiprina karinius pasirengimus. Pastaruoju metu padidėjęs ir žmonių dingimas. Stockholme leidžiamas estų koalicinis savaitraštis „Teataja“ rugsėjo 2 d. paskelbė, jog gauta žinių apie didelį gyventojų nerimą pavergtoje Estijoje. Daug vyrų ešą pašaukta kariuomenė. Baiminamasi, kad mobilizacijos priedangoje būsiąs vykdomas prievartinis gyventojų iškeldinimas Rusijos gilumom.

KITAS ATSTITIKIMAS

Plėsdami savo pusę, už „kinų sienos“, „niekieno žemę“, komunistai Berlyne buldozeriais paskubomis nugriaua namus, iš kurių buvo išgabtini gyventojai.

Buldozeriais ne tik nugriaujami namai, bet ir sodeliai išdraskomi.

— Izraelio min. pirmininkui Ben-Gurionui suėjo 75 m. amžiaus.

BARAZANIS IR KURDAI

Jau kuris laikas Irake, kalnuose šalia Persijos ir Turkijos, prasidėjo kurdų sukilimas. Kečdangi kurdų yra taip pat Persijoje ir Turkijoje, tai sukilimas gali persimesi ti ir ten. Iš pradžių Irako vyriausybė ėmėsi priemonių tam sukilimui malšinti, bet viešai tylėjo. Tik dabar ji prabilo viešai, pakaltindama net ir britus, nors geriausiai informuoti amerikiečių žurnalistai galvoja, kad prie sukilimo gali būti nagus prikišę ir sovietai. Tokiam galvojimui ir pagrindo esama. Pirma, sukilimui vadovauja mula Mustafa Barazanis, kuris kadaise, dar karalių laikais, buvo sukęjęs kurdus prieš valdžią. Kai jam nepasisekė, tai jis smuko į Sovietų Sąjungą ir ten išlaukė 15 metų, kol ateis drumsta diena. Grįžo jis jau nusipelnęs iš bolševikų maršalo titula, kai Irake buvo nužudytas karalius ir valdžią perėmė gen. Kassem. Bet netrukus (1959 m.) jis vėl pabėgo, kai vyriausybė numalšino kruvinas grumtynes tarp kurdų ir turkumų. Barazanis buvo įsimaišęs į tas grumtynes, o dabar jis slapiai grįžo ir iš naujo sujudino kurdus.

Be abejo, maršalo titulas jam negalėjo būti duotas už dyką. Taigi Barazanis yra sovietų žmogus ir veikia pagal jų nurodymus. Deja, jam, matyt, nepasisekė įsitaisyti ten, kur jis labiausiai būtų šiandien sovietams naudingas. Toks sovietų taikinyš šiandien yra Persija, kurioje prieš kiek metų yra sūtautęjęs prosovietiškas Mosade

kas. Persija šiandien yra aiškiai provokarietiškas kraštas, ir bolševikai jį terorizuoja, kaip tik beišmanydami — akiplėšikais grasinimais, įžeidinėjimais, provokacijomis (sakykim, bolševikų radijas neseniai skelbė, kad Persijos Afganistane su liepsnosio visuotinis sukilimas prieš valdžią, nors tokio sukilimo nė pėdsakų nebuvo matyti). O grasinimai prieina iki tokio laipsnio, kad visiškai atvirai sakoma, jog Persija bus sunaikinta atominiais ginklais.

Tokiai politikai gali būti labai parankus kurdų sukilimas su viltim, kad jis iš Irako persimes ir į Persiją. O britų atsakingos įstaigos yra įsitikinusios, kad sovietai tikrai puls Persiją, greičiausia, dar tada, kol vyksta įtempimas dėl Berlyno. Pulti, žinoma, būtų patogiausia einant gelbėti kurdų, kurių nepriklausomos valstybės įkūrimą sovietai stipriai remia.

O tokie kurdai žinomi jau apie 4000 metų. Jie vis kieno nors būdavo puolami ir atakliai gindavosi. Juos nukariavę buvo babiloniečiai, asyrai, persai, graikai, romėnai, mongolai, turkai, arabai. Prieš visus jie keldavo galvą ir kovodavo, o jei nebeturėdavo pavergėjų, tai patys puldavo kitus. Vienas garsiausių kurdų vadų buvo Seladinas, pasireiškęs Kryžiaus karų metais. Jie yra fanatiški musulmonai, bet dar fanatiškesni nacionalistai, kovojantieji ir prieš musulmonus.

A. Škėma

Grįždamas automobiliu iš lietuviško su-
buvimo, kartu su kitais dviem — Jaks-
Tiu ir Audėnaitė — tragiškai žuvo rašyto-
jas ir aktorius Antanas Škėma, žmogus iš
delfų talentų ir savo knygomis reiškėsi
kaip naujovinė, dėl to dažnai buvęs
spaudos nepalankiai sutinkamas.

Žuvo jis, palyginti, visiškai dar jaunas,
galėjęs nemaža dar reikštis lietuvių kul-
tūros laukuose. Gimęs 1911 m. lapkričio 29
d. Lodzėje, mokslus ėjo „Aušros“ gimna-
zijoje Kaune. Paskui lankė dramos studij-
ją, o ją baigęs nuo 1936 m. dirbo Kauno
Valst. Teatre. Kai teatras susikūrė Vilniū-
je, jis pereinėjo dirbti ten ir surežisavo V.
Alanto „Buhalterijos klaidą“. Dirbdamas
teatruose, nemaža taip pat parašė vaidini-
mų ir montažų radijui.

Tremties metais tiek Vokietijoje, tiek
paskui Amerikoje jo vardas tampa pri-
sijęs su lietuvišku teatru, su geriausiais jo
pasirinkimais. Bet jis ir tais metais ne tik
vaidina ir režisuoja, bet ir rašo teatrui. To
kie jo darbai, kaip „Pabudimas“ ar „Žva-
kidė“, dramos konkursuose laimėjo jam
pirmąsias premijas. Gerai pažindamas te-
atrą ir šių dienų dramaturgiją, jis buvo pa-
jėgus parašyti tokių draminių darbų, ku-
riuose atitūkstama nuo realizmo, bet už-
tat įveda naujienų, kuriomis gyva šian
dien Vakarų dramaturgija ir kurios mums
ligi šiol buvo svetimos.

Ant. Škėma vardą susidarė svetur ir
kaip prozaikas. Dar anais stovyklinio gy-
venimo laikais (1947 m.) išėjo jo novelių
rinkinys „Nuodėguliai ir kibirkštys“. Ant
rasis novelių rinkinys „Sventoji Inga“
(1952 m.) pristatė jį dar originalesnį, negu
pirmasis. Jo romanas „Balta drobė“ ilgo
kai nepajėgė išvysti saulės šviesos (išvydo
ją kaip Nidos Knygų Klubas leidinys 1958
m.) dėl stilistinių ir kitų nekonvencionaliu-
mų, su kuriais dar ypač sunku susigven-
ti Maironio ir Vaižganto tradicijose išau-
gusiam (deja, atvirai sakant, dažnu atve-
ju ir jokių literatūrinių tradicijų neturin-
čiam ir apie jas nieko nežinančiam) skai-
tytojui.

Kiek žinoma, pats rašytojas arčiausiu
savo širdžiai darbu laikė „Čelestą“ (NKK
leidinys, 1960 m.) — poezijos prozoje rin-
kinį.

Kaip kas bežiūrėtų, Antano Škė-
mos darbus ir kiek bebūtum pajėgus ar
nepajėgus vertinti juos, ši talentą išplėšė
mums mirtis. Daugiau jis nieko nebepra-
šys. O turint prieš akis tuos darbus, ku-
riuos jis davė, negalima nepripažinti jam
didelio talento.

NEI VIENOS LIETUVISKOS OPEROS SEZONE

(E) Apie Lietuvos teatrų sėkmes ir ne-
sėkmes papasakojo „Tiesoje“ (217 nr.) ar-
tistas, operos ir baleto teatro partinio biu-
ro narys K. Šilgalis. Jo, drauge, aišku, ir
partijos, nuomone, teatre nėra tvarkos re-
pertuaro požiūriu. Iš praėjusio sezono
pastatytų penkių veikalų daugiausia prie-
kaištį tekė Verdi operai „Sicilijos mišpa-
rai“. Dabar Šilgalis nusiskundžia, kad per
nai Vilniaus teatras nepastatė nė vieno na-
cionalinio veikalo (operos ar baleto). Iš vi-
so savo repertuare operos ir baleto teatras
tur 31 operą ir 21 balletą. Esą, teatro lan-
kytojai (ar partija?) — E. pasigenda nebe-
statomų rusų kompozitorių operų. Iške-

MIRĖ KAROLIS ŽALKAUSKAS

(E) Rugsėjo 16 d. JAV, Vešingtone, po
sunkios ligos mirė Karolis Žaluskas.
Lietuvoje jis buvo vidaus reikalų ministere-
riu, Klaipėdos gubernatorium, Apygardos
Teismo prokuroru, be to, dėstė Vytauto
Didž. Universitetui teisų fakultete, buvo
ir Rotary klubo pirmininku. 1953-55 m. K.
Žaluskas buvo VLIKo Vykd. Tarybos
pirmininku ir VLIKo nariu.

Tomarienės knyga Lietuvoje

(E) S. Tomarienės (Čikagoje) Lietuvoje
išleista pasakų rinkinys „Trys lepūnai pa-
gyrūnai“, „Pergalės“ 9 nr. vertinama J.
Lilytė pastebėjo, kad „pažangiųjų Ameri-
kos lietuvių rašytojų“ knygos Lietuvoje
išleidžiamos nebe pirmą kartą. S. Toma-
rienei ji pripažino, kad siūžetas vystomas
įdomiai, aštriai, išradimais, eiliavimas —
sklandus, tik vietomis sunkokas žodynas.

ANTANO TULIO ISTORIJS

Seniai jau lietuvių literatūrą atėjęs
Amerikoje gyvenęs Antanas Tullys išleido
naują novelių knygą TŪZŲ KLUBAS
(„Terros“ leidinys, 1960 m.).

A. Tullys nėra iš tų rašytojų, kurie nors
į kelintus metus stengiasi išleisti po
knygą (jeigu neklysta atmintis, tai ši kny-
ga iš viso yra antroji; pirmoji buvo išleis-
ta dar nepriklausomoje Lietuvoje). Jei su
siranda leidėjas — gerai; o jei ne — tegu
sau guli, kas parašyta. Tai atrodo, kad di-
džioji dalis to, kas parašoma, taip sau ir
guli stalčiuose ir laukia šviesios dienos.
Čia, matyt, bus kaltas pats rašytojas, kuris
nepriklauso jokiai literatūriniam sąju-
džiui, neturi, kas jį girtų ar skatintų ar į
padangas keltų, kaip tūlasis atvejis yra
įprasta. Rašymas jam yra ne duonai, ne
garbei, o greičiau pramoga, kokia, deja, ne
kiekvienas gali pasinaudoti. Svarbiausia,
kad Tullys moka ta pramoga pasinaudoti.

Šiame rinkinyje yra sudėta įvairaus di-
dumo 11 dalykų (vieną jų persispausdina
„Europos Lietuvis“ savo skaitytojams su-
sipažinti).

Išskyrus dvi, visų A. Tulio novelių veiks-
mas vyksta Amerikoje. Didelė rašytojo
garbei reikia pasakyti dar vieną dalyką,
kuris jį visa galva iškelia virš visos eilės
rašytojų, mėginančių vaizduoti svetimus
kraštus ir kartu jau svetimus žmones. Tu-
lio veikėjai yra lietuviai ir tik lietuviai.
Turint galvoje, kad jis Amerikoje yra pra-
gyvenęs savo amžių, galima būtų jam žy-
miai lengviau atleisti, jei jis imtų rašyti
jau ir apie tikruosius amerikonus, kaip vi-
siškai sąžinės negriauniamai daro kai ku-
rie mūsų jaunieji rašytojai. Tai čia ypač
pabrėžtinai pažymime, būdami tos nuomo-
nės, kad lietuvis rašytojas gali rašyti tik
apie lietuvių, nors ir svetur gyvenančių
jau ir apie tikruosius amerikonus, kaip vi-
siškai sąžinės negriauniamai daro kai ku-
rie mūsų jaunieji rašytojai. Tai čia ypač
pabrėžtinai pažymime, būdami tos nuomo-
nės, kad lietuvis rašytojas gali rašyti tik
apie lietuvių, nors ir svetur gyvenančių
jau ir apie tikruosius amerikonus, kaip vi-
siškai sąžinės negriauniamai daro kai ku-
rie mūsų jaunieji rašytojai.

Pačios novelių temos yra grynai ameri-
koniškos (išskyrus „Paskutinį pasimatymą“,
kuriam amerikonas grįžta į Lietuvą, bet po
trumpo laiko džiaugiasi išsmukęs
gyvas atgal nuo savųjų, ir „Varlės šerme-
nis“).

Novelei, žinoma, reikia labiau nepsas-
tų žmonių ir įvykių, kad tasai trumpas da-
lykas patrauktų, darytų įspūdį ir išliktų
skaitytojui. Ne visada šitoksai idealas iš-
laikomas, bet jo siekia dažnas rašytojas,
kuris imasi rašyti noveles. Tullys gana ryš-
kiai stengiasi to dėsno prisilaikyti. Jo
„Piknikas“ šykščiai tėra aprašymų, ir įvy-
kis, rodos, galėtų būti iškirptas iš ameri-
koniškų šventadienių, bet žiūrėkite, kokie
netikėtumai ištinka gyd. M. Abromaitį, at-
liama networka — pasibaigus sezonui, teat-
ro artistai nežino, kokie darbai jų laukia
naujam sezone. Esą, jau ilgesnis laikas
neberuošiami teatro gamybiniai pasitari-
mai.

NAUJAI GAUTI LEIDINIAI

Skipitis — Nepriklausomą Lietuvą stan-
tant — 1.16.8.

B. Kviklys — Liet. topografinis žemėlapis,
susidedas iš atskirų 25 lapų — 8.18.6.

P. Naujokaitis — Įlūžę tiltai — romanas
— 0.18.6.

P. Naujokaitis — Maži žingsniai — pa-
sakojimai jaunimui — 0.14.8.

Mano katekizmas — 0.2.0.

Kun. Žitkus — Tikybos vadovėlis — 0.3.6.

P. Manelis — Katalikų katekizmas — 0.15.6.

V. Tamulaitis — Svirplio muzikanto ke-
lionės, I knyga — 0.18.6.

V. Tamulaitis — Svirplio muz. kelionės,
II knyga — 1.2.0.

A. Giedrius — Pasakėčios — 0.14.8.

M. Krupavičius — Lietuviškoji išeivija
— 0.14.8.

J. Eretas — St. Šalkauskis — 1.16.8.

V. Sruogienė — Lietuvos istorija, 947 p.
— 4.6.6.

Brazdžionis — Vidudienio sodai, prem.
eilėraščių — 1.9.4.

E. Tumienė — Kalaliai ir šventieji —
eilės — 0.18.6.

O. Urbonas — Žalgirio mūšis — 1.2.0.

Z. Raulinaitis — Durbės mūšis — 0.9.0.

A. Tullys — Tūzų klubas — 0.18.6.

Rašyti: Dainora, 49, Thornton Ave.,
London, W.4.

Neatsiskaitę už 22 ir 23 tomus Liet. En-
ciklopedijos, prašau nedelsiant atsiskaityti.
Neatsiskaitę trukdo tolimiesnių — pasku-
tinių tomų — leidimą.

sų teigimą apie nepaprastus žmones ir įvy-
kius, kurie novelė daro patrauklią ir įsime-
namą, bet, deja, Tully atveju šiek tiek gal
ir pertempia stygą. Skaitydami „Varlės
šermenis“, sakome sau, kad vaikystėje ir
mes patys ruošdavome tokias, bet kunigų
į jas nei mes nekvišdavome, nei mūsų tė-
vai. Jeigu jau tokios varlių ar paukščiųku-
šermenys turėdavo būti pilnesnės, tai pa-
tytis atlikdavome visas pareigas visiškai ne
dėl to, kad būtumėm norėję iš ko nors pasi-
šaipyti, bet tikrai stengdamiesi kartoti, ką
matėme ir kas buvo padarę įspūdžio (be
kita ko, Pulgis Andriūšis „Rojaus vartuo-
se“ yra pavaizdavęs tokias nekaltas pauk-
ščių laidojimas). Dėl to vėl nepajėgiame
patikėti, kad kunigas būtų ėjęs tos Algir-
do varlės laidoti, nors Mažgirdys ir turtin-
gas.

Atskira kalba galėtų būti dėl „Mazgų“,
vaizduojančių prostitutę ir mumsauno sun-
kėją Blondę, kurios dukrė pasuko savo mo-
tinos tradiciniu keliu. Ta novelė mūsų
skaitytojui bus nepriimtina dėl
paties siužeto. Jis yra visiškai maupassan-
tiškas, o gal net ir pralenkia aną prancū-
zą.

Greičiausia, kad dėl tų dalykų apie A.
Tulio knygą niekas ir nerašo, nors ji pasi-
rodė jau prieš keletą mėnesių. Tullys gerai
rašo, moka rašyti, bet... Tasai bet ir kliu-
do apie knygą kalbėti. Niekas nenori nei
būti piktas, nei per daug atlaides.

Ogi tokios novelės, kaip „Piknikas“ ar
„Skatukas“, yra puikiai parašyti dalykai
iš Amerikos lietuvių gyvenimo. Vargu nuo
jų atsilieka ir „Tūzų klubas“ ar „Paskuti-
nės Karučio dienos“. Teisingiau pasakius,
jie gal ir neatsilieka, kadangi ne visi skai-
tytojai turi vienodą skonį — vienam gal
labiau patiks „Tūzų klubas“, o kitam
„Skatukas“.

K. Abr.



TIKĖJIMAS

(XX sekmadieniu po Sekminių)

Pas Kristų ateina karaliaus valdininkas
iš Kaparnaumo. Jo sūnus guli mirties pa-
late. Prašo šv. Jėzų pagalbos. Viešpats jam
atsako: „Eik, tavo sūnus gyvas“. Žmogus
patiki žodžiu ir nueina. Pakeliui ir namus
pasitinka jį džiaugsmu spindį pasiuntiniai
ir praneša, kad jo sūnus gyvas. Valdinin-
kas pasiteirauja, kurią valandą įvyko pa-
gerėjimas; tai buvo ta pati valanda, kada
Kristus pasakė: tavo sūnus gyvas. Žmo-
gus įtiki kartu su visais saviškiais. Šis šv.
Jono evangelijoje užrašytas įvykis skaito-
mas dvidešimto sekmadienio po Sekminių
šv. Mišiose. Šis įvykis leidžia mums pa-
žvelgti į tikėjimo paslaptį, jo atsiradimą,
esmę ir veikimą. Žmogus prašo Viešpatį
pagalbos, patiki Viešpaties žodžiu, eina
namo, ištiria Viešpaties pagalbą ir įtiki su
visais saviškiais. Penkeriošas labai papras-
tas, bet kartu labai paslaptingas vyksmas,
kuris neįmanomas pilnai suprasti. Mes ga-
lime jį analizuoti, bet visos jame slypin-
čios paslapties nepajėgiame atidengti: Ka-
da tikėjimas atsiranda, kas jis yra ir kaip
jis veikia. Iš evangelijoje aprašyto įvykio
galime išvesti, kad tikėjimas yra Dievo
dėga ir žmogaus veikimas. Abiems bendra
dariaujant, jis atsiranda, išsivysto ir
yra atbaigiamas. Tikėjimas yra malonės

ir meilės paslaptis. „Taigi tai ne norinčio-
jo ar lenktyniaujančiojo dalykas, bet pasi-
gailinčiojo Dievo“ (Rom.9,16). Tikėjimas
yra iš dangaus šviečiančios malonės pa-
slaptis; jis yra taip pat iš žemės atsakan-
čios meilės paslaptis.

Savo igimtomis galiomis galime mes tik
tik pažinti, kad jis neprieštarauja protui.
Tikėjimo ir mokslo šaltinis yra tas pats,
būtent, begalinis ir savyje neturintis prieš-
taravimų Dievas. Į gyvasias paslapties gel-
mes tiek įsiveržiame, kiek atsiduodame
malonei per meilę. Tačiau kol gyvensime
žemėje, mūsų pažinimas bus tik dalinis ir
lyg veidrodyje. Tada, kai ateis, kas yra to
būla, paliaus buvę, kas yra dalimis, ir ta-
da pažinsime veidų ir veidą (plg. 1 Kor.13
8-12). Didžioji pasaulio nuodėmė yra, kad
jis netiki į Kristų (plg. Jon.16,9). Už tai
pasaulis skęsta tamsybėje ir mirties šešė-
lyje. Jeigu norime patekti į šviesą ir į gy-
venimą, turime kreiptis į Kristų. Jis juk
yra pasaulio šviesa ir jo gyvybė. Jis yra
mūsų tikėjimo priežastis, mūsų tikėjimo
pilnybė ir mūsų tikėjimo atbaigimas. To ti-
kėjimo, kuris yra šviesa ir gyvybė.

1. Kristus yra mūsų tikėjimo kūrėjas.
Taip jį vadina šv. Povilas savo laiške žy-
dams (12,2). Kitą vietą tame pačiame
laiške šv. Povilas Kristų vadina išganymo
vykdytoju (2,10). Šv. Petras vadina Kris-
tų gyvenimo davėju (Petr.3,15). Visi šie
vardai lengvai suvedami į vieną sąvoką,
nes tikėjimas apima gyvenimą, o tuo pa-
čiu ir išganyimą. Kristaus tapimo žmo-
gumi ir gyvenimo tarpe mūsų prasmė ir bu-
vo išlaikyti gimtosios nuodėmės atnešą
sias tamsybes. Jis yra tikroji šviesa, kuri
apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į šį
pasaulį (plg. Jon.1,9). Kristuje, per jo pil-
ną dievybę ir pilną žmogiškumą, kaip tik tel-
pa abudu tikėjimo pradai: dieviškoji mal-
onė ir žmogiškasis veikimas.

2. Kristus yra mūsų tikėjimo turinys —
tai išplaukia iš jo esmės turtingumo. Jo
švenčiausiam asmenyje yra gyvos visos
tikėjimo paslaptys. Kas tiki į Kristų, tas
turi amžiną gyvenimą. Tikėti į Kristų
reiškia tikėti į Dievą: „Tai yra amžinasis
gyvenimas: kad jie pažintų Tave, vienatį-
nį tikrąjį Dievą, ir kurį Tu siuntei, Jėzų
Kristų“ (Jon.17,3).

Tikėti į Kristų implikuoja ir tikėti į
švč. Trejybę, nes Tėvas ir Dvasia yra as-
meniškai esminga meile surišti su Sūnumi.
Tikėti į Kristų reiškia tikėti į begalinį Die-
vo gailestingumą, į pasaulio išganyimą per
Kristaus kryžių. Tikėti į Kristų reiškia ti-
kėti į Jo įsteigtąją Bažnyčią su visu jos
mokslo ir per ją einančiais dieviškosiomis
malonės kanalais. Tikėti į Kristų reiškia
tikėti į dieviškąjį žmogaus pašaukimą ir į
dieviškąją žmogaus gyvenimo prasmę. Ti-
kėti į Kristų reiškia tikėti į gėrio pergalę,
nors atrodytų, kad blogis neabejotinai
triumfuoja.

3. Kristus mūsų tikėjimo atbaigėjas ir
jo saugotojas. Taip jį vadina šv. Paulius
savo laiške žydams: „Žiūrėdami į tikėjimo
kūrėją ir baigėją, į Jėzų...“ (12,2). Tas,
kuris įžiebė tikėjimą žmogaus sieloje, tas
pasirūpins taip pat to tikėjimo atbaigimu
ir jo išlaikymu. Tačiau ir čia, lygiai kaip ti-
kėjimo atsiradime, yra būtinas žmogaus
bendradarbiavimas. Tikėjimo tobulinime
ir jo išlaikyme kaip tik ir glūdi didysis
žmogaus nuopelnas, už kurį jam pažadėtas
garbės vainikas: „Aš kovojau gerą kovą,
pabaigiau bėgti, išlaikiau tikėjimą. Gale-
man atidėtas teisybės vainikas, kurį duos
man aną dieną Viešpats, teisingis Teisėjas“
(2 Timot.4,7-8).

Kun. Br. Liubinas

PIKNIKAS

ANTANAS TULYS

(IŠ „TERROS“ IŠLEISTOSIOS KNYGOS „TŪZŲ KLUBAS“)

(2)

— Važiuojame namo! — ji suriko,
traukdama ranką iš po suknelės. Daktaras
neatsiliepė. Jis be žodžio iškėjo į vieną Sta-
sytes ranką lazdele ir skrybėlę, į kitą
smilkstantį cigara, paskui vienu šuoliu
per tris laiptus įšoko į paviljoną, paėmė
jauną merginą, kuri stovėjo čia pat, ir iš-
ėjo šokti Big Apple.

Daktaras Motiejus Abromaitis buvo
aukštas, gražiai, stambiai užaugęs ir jau-
nas. Taip pat nepaprastas šokėjas. Nors
ir buvo kiek senesnis už jaunimą, betgi
jam pritiko. Trys jo apsisukimai, kuriuos
spėjo padaryti, apkabinęs nepaprastą
merginą, buvo puikūs, grakštūs, kaip ge-
rai mokančio Big Apple šokti. Pamatęs
merginos veidą pasitenkinimo ir malonu-
mo išraišką, flirto ženklus, jis pajuto savy-
je tylų džiaugsmą. Ir svajodamas kartu
galvojo, kad jo žmona čiaudė ir kiša ran-
ką po suknelę ant krūtinių. Taip pat viena,
taip pat ir prie žmonių. Ir jis norėjo, kad
dabar visi jį žiūrėtų. Bet tai buvo tik
trys apsisukimai beveik toje pačioje vie-
toje, tik mirksnis. Paskui reikėjo spiestis
į ratelius. Jis ir jo partnerė įsimašė į vie-
ną tokių ratelių, kur, spėjęs pažvelgti į
jaunus, malonius veidus, jis, trečias iš ei-
lės, turėjo išeiti į vidurį ratelio padaryti
kokį nors savitą mostą. Neteko kada pa-

galvoti arba sugalvoti, kaip „pasirodyti“
čia prieš jaunuosius. Kai jis mokėsi bok-
so, kartais reikėjo lavintis ir visokios gim-
nastikos, kur vietomis pasitaikydavo gra-
cijos. Jisai bandė padaryti baisiai greitus
kojų kryžkryžiomis metimus, kuriems yra
kažkoks vardas. Ir tai būtų išėjęs puikus
„pasirodymas“, jei būtų pavykę. Bet pa-
slydo daktaro koja, o jo klynas balsiai su-
trenkė į grindis. Skubinant atsistoti, jo
koja vėl paslydo, jis vėl krito klyno ant
slydžių grindų. Vienas jaunuolis paėmė jį
už pažasčių ir pastatė ant kojų. O Stasytė
pribėgo, pagriebė jį už rankos ir suriko:
— Daktare Abromaiti, nesivoliok po
paviljoną!

Daktaras paliko savo partnerę, nespėjęs
pasakyti jai sudiev.

Tokia nelaimė gali pasitaikyti bet kam.
Ir baleto žvaigždė. Bet vis tiek daktaras
dėl to baisiai krintosi. Numetė nesurūky-
tą cigara, kurį žmona vos spėjo gražinti į
jo pirštus. Kiek toliau pasiėmė kitą ciga-
rą, piktai nuvilko celofaną ir užsidedė.
Tuo tarpu jo žmona niurzgė:
— Pasirodė! Debar pasirodė! Še tavo
piknikas.

— Žiūrėk, kur tavo ranka! — sušuko
daktaras.

— Tu užtraukei man tą ligą. Nerva! Esi
daktaras, bet nemoki nė dedervinės pa-
šalinti.

Stasytė būtų pasakiusi ir daugiau, bet
čia sugnybo ją čiaudymo konvulsija. Ji
nusičiaudėjo tris sykius. Vienas paskui
kitą. Taip — vienas, du, trys. Šį kartą
lengvai. Bet iš kažin kur išdygęs vėjo gū-
sis pagavo juodą jos skrybėlę ir užsmau-
kė ant veido.

Eidami pro šalį, trys įkaušę vyrai sma-
giai traukė: — Užaugo pilvas, turiu fordu-
ką. Kodėl negerti, linksmai nebūti...

Tą pačią valandėlę daktarą užpuolė iky-
ri moteris. Ji, neatsitraukdama, siūlė gy-
dytojui bilietus į kitos parapijos pikniką,
kuris būsias ateinantį sekmadienį. Tai
pasitraukus, prisikabino kita moteris, ku-
ri laukė pirmosios užpakalyje. Ji piršo
daktarui ir Stasytei loterijos bilietus.

Stasytė, besiryždama valdyti savo ner-
vus, slėpti pyktį, pritrinko nekantrybės
ir pratrūko, kaip votis. Ji pradėjo čiaudy-
ti ir kartu kasytis po krūtį.

— Daktare, važiuojame namo! Aš nebe-
galiu! Važiuojame!

Moterys atsitraukė, o daktaras tarė Sta-
sytei:

— Prieisime prie baro, paskui važiuo-
sime. Būk linksma.

— Aš pritrinkau iki tiek, — ji pirštu
pabrūkė per savo pasmakrę. — Įpulsiu į
isteriją, susirgiu. Aš jau sergu.

— Nusiramink. Pažiūrėk, kaip mano
švarkas užpakalyje.

— Švarkas tvarkoje, bet klyne — du
pilki lopai. Tau — Big Apple diplomas, —
ji jau buvo geresniam ūpe.

Daktaras pasitaisė skrybėlę, pačiupinė-
jo kaklaraištį, klyną, paėmė lazdele aukš-
čiau, pastūmė cigara į šono lūpų į vidurį
dentu ir tvirtai pasakė:

— Einame prie baro.

Prie baro daktarą Motiejų Abromaitį
jau daugelis pastebėjo ir pažino. Ir pats
klebonas Raibutis. Klebonas pirmasis pa-
davė jam dešinę. Paskui jį sveikino para-

pijos komitetas, reporteris, vargonininkas,
du jauni kunigai, trys graboriai ir dar ke-
li vyrai ir kelios moterys, kurių svarba
daktarui buvo nežinoma.

Paskui klebonas Raibutis iškėlė gydy-
tojo Abromaitio ranką aukštai prieš barą
ir šaukė:

— Vyrai! Žiūrėkite čia — tai daktaras
Motiejus Abromaitis, mūsų geriausias gy-
dytojas. Jis gydo žmones ir per laiškus. Be
kunigo, daktaro ir graboriaus niekas ne-
apsieina. Kada jums reikia daktaro, žino-
kite, kur šauktis. Vyrai ir moterys, mūsų
daktaras yra daktaras Motiejus Abromai-
tis! Motiejus Abromaitis!

Gydytojas paėmė į savo kairę cigara,
lazdele ir skrybėlę, o dešinę iškėlė aukštai
ir mosavo visiems aplink barą. Jo galva
buvo aukštai iškelta, jo veidas plačiai šyp-
sojosi, jis buvo gražus, malonus ir atrodė,
kad jis yra geras daktaras.

Tebeskambant daktaro vardui aplink
barą, klebonas baktelėjo reporteriui
Žvirbliui ir garsiai, kad daktaras girdėtų,
paliepė:

— Tu, Vincuk, parašyk į laikraštį, kad
daktaras Abromaitis buvo mūsų parapijos
piknikas. Tu žinai kaip.

Klebonas Raibutis paskui pasitraukė
prie kasos, į kurią plaukė doleriai, kaip
žmonės į bažnyčią.

Daktaras išsitraukė iš kišenės dešimkę
ir numetė ant baro.

— Statykite visiems, — pasakė.

— Prašau palaukti — Gabrėnas stato,
— įsimašė klebonas, kuris aštriai akimi
saugojo kasą ir tai, kas eina aplink barą.

Tuo pačiu metu baru atšliaužė du stik-
lai alaus. Vienas daktarui, kitas jo žmo-
nai.

Klebonas užsuko ant kėdės prie kasos ir
šaukė:

— Gabrėnas fundina visiems! Gerkite!
Gabrėnas Dievo garbei ir bažnyčiai doli-

rio niekad negailėjo ir negaili. Jei visi
mano parapijony būtu tos širdies, tai
mes šiandien turėtumėm ne bažnyčią, bet
katedrą. Gabrėnas žino, kad prie baro
reikia gerti, negalima žiopsoti. Gabrėnas
stato už visą penkiasdešimt dolerių. Ger-
kite! Skubinkite!

Aplink barą visi garsiai juokėsi, klebonui
plo

Europos Lietuvių Kronika

DĖL PAMINKLO

A.A. O. KAIRIUKSTIENĖ

1959 m. gruodžio 5 d. užmigo amžinu miegu a.a. Ona Kairiukstienė. Daugelis ją pažinojo laisvoje Lietuvoje ir tremtyje. Ji, gyva būdama, kaip ta bitelė dirbo krutėjo Lietuvai, bet nesulaukė auštančio Laisvės ryto.

Manchesterioje iš lietuviškų organizacijų atstovų ir kapeliono kun. V. Kamaičio yra įsisteigęs komitetas, kuris rūpinasi, kiek išgalės leis ir kaip bus dosnūs savo aukomis prisidėti tie, kurie ją pažino ar nepažino, paminklinį kryžių pastatyti. Komitetas yra išsistatinęs eukų lapus. Dau gumas grįžo su labai gražiais rezultatais, bet dar yra ir užsilikusių. Jūs prašom grą žinti. Kas ir be tų lapų norėtų dar paauko ti šiam kilniam tikslui, aukas prašome siųsti šiuo adresu: Rev. V. Kamaitis, St. Chad's Church, Cheetham Hill Road, Manchester 8. Visų aukojusiųjų pavardės bus paskelbtos vėliau spaudoje. Už visų ge rus norus ir jau duotąsias aukas nuoširdžiai dėkojame.

Kryžiaus Statymo Komitetas

KALENDORIUS IŠKELIAUJA I

KNYGRISYKLĄ

Nidos Knygų Klubo ir „Europos Lietu vio“ sieninis kasdien nuplėšiamas kalen dorius 1962 metams su šventėmis, krikščio niškaisiais ir tautiniais vardaais ir pasikai tymais ne tik baigtas ruošti, bet jau beveik baigtas ir spausdinti ir šią savaitę iš gabenamas į raišyklą.

Aplė lapkričio mėn. vidurį jis bus baig tas ir išsiuntinėjamas Nidos Knygų Klu bo ir „Europos Lietuvio“ prenumerato riams.

Kadangi apskritai visur stengiamasi da ryti pažangą, tai reikia tikėtis, kad šis ka lendorius bus tobulėsnis negu 1959, 1960 ar 1961 metų. Viena visiškai aišku, kad jo skaitinčiai bus vėl nauji, taigi ir vėl ištiesi mus turėsime kas rytą ar kas vakarą ką nors nauja lietuviškai paskaityti.

Kiekvienais metais turėdavome vis tal kininkų, kurie pasiimdavo šio kalendo riaus lapelint. Kurie ir šiais metais no rėtų ateiti į talką ir paskleisti šio tradici nio kalendoriaus tarp lietuvių, prašome parašyti jau dabar šiuo adresu: Lithua nian House Ltd., 1, Ladbroke Gardens, London, W.11.

Bet šį kalendorių jau malonu ir pado vanoti kaimynui ar bičiuliui, kuris gal ne skaito laikraščio ar knygos, bet tebėra dar gyvas ana senąja lietuviška tradicija turė ti tokį kalendorių kas meti, kurio lapuką nuplėšęs randi ką nors ir pasiskaityti (o būdavo ir tokių atsitikimų, kad žmonės tų lapukų nepelėdavo, bet pakėlė užkūsdavo už juosteles, kad tie pasiskaitymai išliktų neišbarstyti ilgesniems metams). Kas to kių kelmynų ar bičiulių turite, užsakyki te ir padovanokite jiems. Kaina to kalen doriaus menka: tik 6 šil., arba 1 doleris, arba 3.50 DM. O jį gavusiam džiaugsmo galės būti ilgesniems metams. Tad prašom iš anksto užsipašyti ir tokiems dovanų at vejams, kad tinkamai galėtumėm paskirs tyti.

PRESTONAS

SUSIRINKIMAS

Spalio 8 d. (sekmadienį), 3 val. p.p., šau kiamas DBLS Prestono Skyriaus susirinkimas, kuris įvyks p. Dajoro namuose, 10 Holstein St.

Bus svarstomi Skyriaus ir bibliotekos reikalai.

Prašome narius ir nenarius gausiai dalyvauti.

Sk. Valdyba

BRADFORDAS

KĄ MAČIAU KANADOJ IR AMERIKOJ

Spalio 14 d., 6 val., Bradforde, Lietuvių Vyties Klubo patalpose, a. Šukys papasa kos savo išpučius, ką jis matė ir girdėjo šių metų vasarą Kanadoje ir Amerikoje.

Jis ten išbuvo daugiau kaip du mėne sius.

Vietos ir apylinkės lietuviai kviečiami atvykti šio pranešimo išklausti.

DBLS Bradfordo Sk. Valdyba

DBLS CENTRO ŽINIOS

Rugsėjo 27 d. įvykusiame DBLS Valdy bos posėdyje patvirtinta nauja Leicesterio DBLS Sk. Valdyba. Skyriaus pirmininkas K. Pušinskas, sekretorius J. Salkauskas, iš dininkas S. Liutikas. Taip pat šiame posė dyje buvo svarstyti kiti DBLS einamieji reikalai.

—0—

Rugsėjo 30 d. Lietuvių Namuose, Londo ne, įvyko nepaprastas LNB akcininkų su sirinkimas, kuriame buvo svarstomas B vės įsiskolinimo klausimas. Į šį susirinki mą atsilankė Pasiuntinybės Patarėjas V. Balickas, DBLS garbės nariai P. Bulaitis ir P. Varkala, atstovai iš Leigh, Rochdale, Nottingham, Birmingham ir Derby skyrių, DBLS Tarybos nariai ir kiti B-vės akcinin kai.

Diskusijoms įvadą padarė Bendrovės V bos pirmininkas, pateikdamas žinių apie įsiskolinimo padėtį ir galimybes pagerinti tai padėčiai. Pačios diskusijos buvo ilgos, nuoširdžios ir išsamios. Balsavimui buvo pasiūlytos 2 rezoliucijos: 1. siūlanti siekti kaip galima greitesnio skolų atmokėjimo parduodant Sodybą ir 2) palikti esamąją padėtį ir Sodybos neparduoti. Pirmoji rezoliucija gavo 1397 balsus, antroji 707. Su silaikusių 80.

LNB Valdyba numato artimoje ateityje svarstyti šiame suvažiavime iškeltąsias mintis ir nutarimus ir ieškoti geriausių ke lių užtikrinti Bendrovės ir bendruomenės interesams.

PAIEŠKOJIMAI

Yra paieškomi: KALVAITIS Vitas ir GREICIUS Juozas.

Smulkesnių žinių ryšium su šiais paieš kojimais galima gauti Lietuvos Pasiuntiny bėje, 17 Essex Villas, London, W.8.

BILINSKAS Mykolas, 1947 m. gyvenęs Anglijoje, pats ar žinantieji apie jį prašom rašyti: M. Stankevičienė, (13b) Eggen felden, Kongo-Bar, Buerderwald, W. Ger many.

Šiluvos ženkie ruošta maldinga kelionė i Aylesfordo Marijos šventovę rengėjų ateitininkų ir jų pagalbinkės šv. Onos draugijos vntis prašoko. Rugsėjo 24 diena praauso ūkanota. Daugiau kaip 60 maldi ninkų nuo Lietuvių bažnyčios paėmė au tobusai. Kiti prisidėjo nuosavomis va žiuoklėmis. Tai iš viso susidarė apvalus 66 skaičius. Artėjant į šventovę giedrėjo, o ten jau rasta giedra visame spindėjime.

Pamaldas lietuviams atskirai atlaikė kun. S. Matulis, MIC. Šv. komuniją priėmė apstus skaičius dalyvių. Pamaldų metu lietuviška giesmė kuteno ausėles apie 500 kitataučių, kurie turėjo tylias pamal das gretimoje aikštėje. Aikštės suolams pratuštėjus, juos užėmė lietuviai, kur at sibuvo Marijos šlovei akademinei daliai. Jos idėmiai klausėsi saviškai ir anglai. Ją atidarant dėkoto iškytos sumanytojams ir vykdytojams, pabrėžta, kad ateitinin kai nėra jokia partija, bet šeštą dešimtį gyvuojanti pasaulėžiūrinė katalikiška, lie tuviška organizacija, norinti ta linkme dirbti ir nenorinti kitų pozityvaus darbo trukdyti. O Londone bei Anglijoje darbo marios plačios ir gilios.

Po to Aylesfordo praeitį pirmiausiai lie tuviškai (be jokios kalbos klaidelės) ir trumpiau angliškai nušvietė vienas ir tas pats grynas anglas R. Sealey. Kruopščioje istorinėje apžvalgoje jis minėjo, kad Aylesfordo karmelitų prijoras Tomas Valde nietis savišką ordiną įkūrė, išplėtė ir Lie tuvoje.

Stud. V. Anelauskas lietuviškai ir an gliškai davė Šiluvos šventovės Lietuvoje ryškios esminius bruožus.

Meninėje dalyje Marijos Žemės Kara lienei sudėtas lietuvių kūrėjų marijaninės poezijos vainikas. Maironio, dalyvės Dan guolės Sadūnaitės-Sealey, Kotrynos Gri gaitytės, Fausto Kiršos, Kazio Bradūno ir Elenos Tumienės kūrybą perteikė P. Bu laitis, J. Jurkonienė, S. Kasparas, R. Sealey, V. Anelauskas ir kapelionas, kuris dar visą poetinę pyne trumpais paaiškinimais surišo. Šio gaivinčio sambūvio užbaigai i apylinkes nuskambėjo giesmė „Marija, Marija“ ir „Lietuva tėvynė mūsų“.

Popietinę ypatingą Rožinio eiseną lietu

EUROPOS SOLIDARUMO DIENA

Europos Taryboje bus svarstomas suma nymas paskelbti Europos solidarumo die ną, kuri būtų švenčiama kasmet gegužės 5 d. Lietuvos Diplomatinijos šefas S. Lozorai tis yra kreipėsis į Europos Tarybą, prašy damas, kad kalbamoji solidarumo manifes tacija apimtų taip pat sovietų pavergtuo sius kraštus ir kad šia proga būtų pabrėž tas laisvųjų Europos valstybių solidaru mas su jais.

„ŽEMAITIJOS PULKŲ“

ORGANIZATORIAMS IR DALYVIAMS

Atrodo, būtina užfiksuoti asmenis, laiką bei įvykius, susijusius su kūriniu bei plė timosi Viekšniuose gimusios

TĖVYNĖS APSAUGOS RINKTINĖS, plačiau žmonėse žinomos „Žemaitijos pul kų“ organizavimosi kraštui ginti nuo an trojo bolševikų antpuolio.

Kadangi pagrindiniai išlikę Tėvynės Apsaugos Rinktinių dokumentai yra mano zinioje, tad kviečiu:

1. visus 1944 m. liepos 10 d. Mažeikiuose įvykusio Apsaugos būrių suvažiavimo da lyvius;

2. visus Tėvynės Apsaugos Rinktinių bei Štabą Viekšniuose įkuriant susirinkimo, įvykusio 1944 m. liepos 29 d. Viekšnių vals čiaus Apsaugos būrio būstinėje, dalyvius; būtent: Jonišio, Meškuičių, Pasvalio, Pa švitinio, Rokiškio, Svėdasų, Utenos, Zara sų bei kt., iš viso 14 vyrų;

3. pirmoje eilėje kviečiu visus 1 bei 2 p. p. minėtus dalyvius, — pranešti man savo gyvenvietės adresą. Tolimesnis susižinojimas bei informavimas bus atliekamas asmeniškai laiškais.

Jonas D. Česna

3946 So. Artesian Avenue,
Chicago 32, Ill., USA.

PAMALDOS

NOTTINGHAM — spalio 8 d., 12.15 v.

ROCHDALE — spalio 22 d., 11.30 v.

Didi giedra

viai atliko atskirai. Aidėjo lietuviška mal da, skaitymas ir giesmė. Labai padaugėję kitataučiai maldininkai tuo gyvai domė josi.

Petrukas ir Vytukas Kačiniai dailiai pa tarnavo ne tik liet. pamaldoms, bet dar re prezentavo lietuvių ir bendrosios procesi jos apeigose. Malonu, kad šios visos mal dingos išvykos dalyvių žymią dalį sudarė mūsų atžalynas.

Iš Aylesfordo širdimi, žodžiais ir malda pasiekta taip pat Šiluva ir visa Lietuva. Apskritai, Marijos Išlaisvintojos šventėje giedrėjų spindėjo ne tik saulė, bet ir tauti cijų veidai. Tai buvo dalyviams tikra, vispusiška atgaiva, o rengėjams nauja pa skata. (s.s.)

VOKIETIJA

PINNEBERGAS

Pinnebergas yra vokiečių apskrities miestelis netoli Hamburgo su 28.000 gyven tojų ir Hamburgo didmiesčio „nustelbtas“. Pinnebergas dar vadinamas „rožių mie stui“. Po karo čia buvo Baltų DP universi tetas su lietuvių profesoriais ir nemaža lietuvių studentų. Pinnebergui priklausė, kaip įžymybės, Helgoland sala ir Wedel miestelis, pro kurį Elbe praplaukia įvairių pasaulio kraštų okeaniniai laivai ir jiems per garsiakalbį grojami jų kraštų himnai. Laivo denyje stovintieji jūrininkai tuomet sustoja kariškai ir pagerbia savo himną.

Prie Wedelio Elbės sudaro labai graų valdą ir yra apie dviejų kilometrų pločio. Tačiau Pinnebergas, nepaisant tai, kad jis yra Hamburgo „nustelbtas“, pirmąją pa saulyje įvairių rūšių rožėmis, eglaitemis, pušaitėmis, ažuolais ir įvairiausiais kito kiais medeliais ir krūmais, kokie tik auga ne vien tik Europoje, bet ir kituose kra štuose. Susodinta, kaip pas mus bulvės, va gutėmis ir mašinomis kaupiama ir ravima nuo žolių. Viskas atrodo žavinga ir tęsiasi kilometrais ištisi laukai.

Vietomis medeliai išaugę i didelius tan kumynus ir neprižiūrimi. Tuose medelių plotuose prisiveisę fazanų ir laukinių kar velių. (Idomu, kad kai fazanė turi dar vi sai mažvėlius, bet jau pabėgančius fazaniu kus ir iškyla jos vaikams koks pavojus, tai ji suaukia savo mažvėlius prie savės, o tie snapiukais sukimba motinai i plunksnas, ir visa šeima pakyla ir nulekia).

Ten, kur yra buvę rožių daigai, toje vie toje rožės nebeauginamos keliolika metų. Rožės ir medeliai iš čia eksportuojami i įvairias pasaulio šalis. Čia ruošiamos ro žių parodos Parodose rožių būna ne tik iš Europos, bet ir iš Amerikos atvežtų.

Vienas žymiausių augintojų Pinneberge yra G. Strobel, kuris apdovanotas įvairiais medaliais ir pagyrimais. 1961 metais už rožių auginimą gavo aukso ir bronzos me dalius. G. Strobel prieš kėrą prietaisydavo savo rožių daigus ir Lietuvon. Dabar Stro bel irgi palaiko ryšius su lietuvių emigra cijoje.

SODYBOS KLAUSIMAS

PASTANGOS SODYBAI IŠGELBĖTI

Lietuvių Namų Bendrovės akcininkų su sirinkimas praeitį šeštadienį padarė skau dų sprendimą, nutardamas parduoti Lie tuvių Sodybą, prie kurios per pastaruo sius kelis metus mes prisirišome ir kuri mūsų bendruomenei D. Britanijoje yra reikalinga. Stoka kapitalo ir todėl didelis įsiskolinimas pastatė Bendrovę i labai sun kią padėtį, kurios, deja, trumpalaikėmis paskolomis negalima pataisyti.

Tačiau lietuvių suskolinioji Bendrovei suma rodo, kad patys lietuviai turi nema žų sutaupų, kurios, jeigu būtų sumobili zuotos, galėtų sudaryti tą kapitalą, reika lingą turtui išgyti. Prie dabartinės struk tūros su tūkstančiais smulkių akcininkų Lietuvių Namų B-vė vargu ar begalėtų pa didinti savo akcinį kapitalą tiek, kad būtų galima išmokėti visas skolas ir kad atpultų reikalus parduoti Sodybą. Bet tie tau tiečiai, kurie turi sutaupų, gal būt, noriai investuoti savo pinigų i naują akcinę bendrovę, gal pavadintąją Lietuvių Sody bos B-ve, kuri būtų sudaryta iš keliolikos (bet ne daugiau, kaip 180) akcininkų, kurie surinktų pakankamą kapitalą — apie 18 tūkstančių svarų — ir atpirktų iš L.N. B-vės Lietuvių Sodybą.

Naujosios b-vės akcininkai niekuo neri zikuotų išgydami tos b-vės akcijas, nes

jos visuomet turėtų savo vertę. Patys akci ninkai būtų tikrieji Sodybos šeimininkai ir, aišku, tuo didesni šeimininkai, kuo daugiau kiekvienas iš jų bus nupirkęs ak cijų. Tie žmonės, kurie yra paskolinę plni gus L.N. B-vei, galėtų, jeigu norėtų, tapti naujos bendrovės akcininkais.

Tokios bendrovės įsisteigimas, esu tik ras, būtų sutiktas su dideliu pasitenkini mu visuose D. Britanijos lietuvių sluoks niuose ir išspręstų teigiamu būdu Sodybos išlaikymo lietuvių rankose problemą.

Mano manymu, naujosios akcinės bendrovės akcijų nominalinė vertė turėtų būti šimtas svarų. Jeigu atsiųstų keli stambes ni akcininkai, tai keliolikos tūkstančių ka pitalą būtų nesunku sudaryti.

Palengvinti susisiekti visiems norin tiems prisidėti prie tokios naujos bendro vės ir įsitikinti, jog tokia bendrovė teig ti atsiars pakankamai pritarimo, prašy čiau visus suinteresuotuosius parašyti man, nurodant, už kokią sumą norėtų iš gyti akcijų. Susiradus pakankamam skai čiui pritariančiųjų, bus einama prie kon kretaus darbo.

Atsakymus siųsti man Lietuvių Namų adresu.

J. Vilčinskis

126 MILIJONAI AUTOMASINŲ

PASAULYJE

Kiek automobilių, autobusų ir sunkve žimių yra dabar pasaulyje? Visiems, kurie nori tiksliai žinoti, viena žinomoji minera linio aliejaus firma Hamburgre yra apskai čiavusi.

Šių metų pradžioje pasaulyje buvo iš vi so daugiau kaip 126 milijonai mašinų. Iš jų buvo 97 milijonai lengvų mašinų, 28 mi lijonai sunkvežimių ir vienas milijonas au tobusų. Pirmąją JAV, kur yra daugiau ne gu 73 milijonai mašinų. O visoje Sovietų Sąjungoje ir satelitų kraštuose yra tiksliai apie 5 mil. automašinų.

1960 m. statistiniais duomenimis remian tis, JAV turėjo 180 mil. gyventojų, Euro pos bendruomenė 171 mil. ir Sov. Sąjunga 214 milijonų. 1959 metais JAV metinė ja vų gamyba buvo 182 mil. tonų, elektros 841 milijardas kw., mašinų 7.9 milijonai, pieno 90 mil. tonų. Europoje javų 53 mil. tonų, elektros 264 milijardai kw., mašinų 4.1 mil., pieno 73 mil. tonų. Sov. Sąjunga je javų 133 mil. tonų, elektros 294 milijar dai kw., mašinų 0.5 mil., pieno 65 milio nų tonų.

PASAULYJE

— Buvęs Amerikos viceprezidentas Ri čardas Niksonas pasiryžęs kandidatuoti i Kaifornijos gubernatorių 1962 m.

— J. Tautų visumos suvažiavimas pri ėmė nariu buvusią Britu koloniją Sierra Leone (tai šimtas narys).

— Argentinos policija sulikvidavo tarp tautinę kontrabandininkų gaują, kuri ga bendavo ginklus Alžyro sukilėliams.

— Amerikos Central Intelligence Agen cy viršininku i pasitraukiančio Allan Dul les vietą stėina buvęs atominės energijos komisijos pirmininkas John A. McCone.

— Europos Ekonominės Bendruomenės ministerijai pasitarime nuspręsta pasiūly ti Danijai kartu aptarti sąlygas, pagal ku rias ji galėtų būti priimta i Bendruomenę (Danija yra vienas iš 7 kraštų, kurie kar tu su D. Britanija sudaro Europos Laisvo sios Prekybos Sąjungą).

— Warner Bros. Pictures pasiūlė 5.5 mil. dolerių ir uždarbio procentą už leidi mą nufilmuoti dabar Broadwayje einan tį muzikinį vaidinimą „My Fair Lady“.

— Buvusieji prancūzų generolai Challe ir Zeller pradėjo kalėjime streiką (jie nu teisti už vadovavimą sukilimui Alžyre).

— Senatorius Javits iškėlė klausimą, kad buvęs prezidentas Eisenhoweris būtų išrinktas laikinai J. Tautų generaliniu sek retorium.

— Spalio mėn. gale amerikiečiai ruošia si kapsulėje paleisti i erdvę mažytę be ž džioję šimpanzė, kad ji tris kartus aplėk tų žemę.

— 8 amerikiečių kovos eskadrilės lai kinai buvo pasiųstos i Europą „užjūrio operacijam apmokymui“.

— Rugsėjo 30 d. jau 47 dieną badavo Tara Singh, kuris pasiryžęs mirti badu, reikalaujamas, kad Indija sudarytų atski rą sikų valstybę su valstybine pundžijai kalba (spalio 1 d. jis baigė tą streiką, nes Indijos vyriausybė pažadėjo ištirti reika lą).

— Iš Sicilijos barono Ortolani pavogta paveikslų už 640.000 dolerių.

— Sovietai tuo pradėjimu iš eilės su sprogdino jau 16-tąją bombą nuo to laiko, kai atsimetė nuo susitarimo nebebandyti jų.

Pinnebergan atvažiuoja iš įvairių pasa uo kraštų žmonių pastudijuoti rožių ir me delių auginimo. Yra ir tokių, kurie atva žiuoja tikrai pasigėrėti tais rožių ir med elių laukais, pakvėpuoti įvairiais medelių ekstraktais, nusipirkti rožių, kurios čia kainuoja turgavietėje po 10 pfenigų, bet rožių daigai jau kainuoja markėmis. Č.

(E) Lietuvių vokiečiai, gyveną Fed. Vo kietijoje Wuerttembergo krašte rugsėjo 18 d. buvo susirinkę savo reikalų aptarti i Stuttgartą. Dienraštis „Stuttgarter Nach richten“ rugsėjo 13 d. laidoje paskelbtame straipsnyje papasakojo apie vokiečių Lie tuvoje atsiradimo pradžią nuo 1323 m. Ge dimino laikų.

Kauno valgyklų trestas turėjo didelių nuostolių

(E) Kauno valgyklų trestas per metus turėjo 350.000 rublių (naujų) nuostolių. Anksčiau trestui vadovavo M. Miglinėn, kurį dabar yra Kauno prekybos organizaci jų valdybos viršininkė. Ji dabar smar kiai puolama, kad eilę metų balanse išves davo pelnus ir gaudavo įvairius pagyri mus, o dabar paaiškėję, kad daug buvė tuščiai išpūsta. Puolamas ir jos bendradar bis B. Kestauskas, kuris iš jėzuito pasida ręs komunistiniu partiečiu.

Miestų turgavietės tebėra, nežūrint

partijos siekimo jas visas išnaikinti
(E) Maskvos iniciatyva ir Lietuvoje bu vo skelbiamas šūkis: naikinti kolchozines turgavietes miestuose ir produktus par duoti tik per kooperatyvus ir valstybines parduotuves. Bet gyvenimas eina savo ke liu, ir Lietuvoje dar daug kur veikia kol chozines turgavietes. Vilniuje veikia net kelios tokios turgavietės. Vilniuje biržello pradžioje pasirodė pirmosios braškės, bet atvežtos iš kitur, ne vietinės.

Visa „gyvenimo prasmė ir laimė“ — eiti i kolchozų dirbti

(E) Neįtikėtina naiviomis priemonėmis sovietinė propaganda viduriniųjų mokyklų abiturientus nori pakreipti dirbti kolchozuose. Pvz., Jurbarko vidurinėje mokyk loje buvo surengtas abiturientų susirinki mas, kuriame visomis propagandinėmis priemonėmis buvo kalama, kokia yra „gy venimo prasmė“ ir kad pati „didžiausia laimė“ abiturientui esą eiti i kolchozą ir ten dirbti žemės ūkio darbus. Tos mokyk los vienos klasės abiturientai net kolek tyvai pasisakė už tą „laimę“ ir įsirašė dar bams kolchozuose. Ir kai kurių kitų vidu rinųjų mokyklų abiturientai „savo noru“ įsirašė darbams kolchozuose.

DBLS Rochdalės Sk. Pirmininką

p. Vytautą BUDRĮ-BUDREVIČIŲ

ir

panelę Anna Maria SANTORO,

sukūrusius šeimos židinį,

nuoširdžiai sveikina ir linki jiems

saulėto gyvenimo.

Valdyba ir nariai

EUROPOS LIETUVIS —

LITHUANIAN WEEKLY.

Printed and Published in Great Britain by the Lithuanian House Ltd., 1, Ladbroke Gardens London, W.11. Tel. PARK 2470.

Redakcijos ir Administracijos adresas: 1, Ladbroke Gardens, London, W.11. Tel. PARK 2470.

Redakcija rankraščius taisy ir trumpina savo nuožiūra.

Prenumeratos kaina: metams 40 šil., 6 mėn. 22 šil., atskiras nr. 1 šil.; dolerio kraštuose — 6 doleriai metams.

Laidžia Lietuvių Namų Akc. Bendrovė. Leidimo Tarybą sudaro D.B.L.S. Valdyba ir Europos Liet. Bendruomenių pirmininkai.

Puiki dovana bet kuria proga! Naujai pagaminta

PIRMOJI

LIEUVIO KOMPOZITORIAUS ILGO GROJIMO PRAMOGINĖS MUZIKOS PLOKŠTELĖ

Lietuviškai įdainuota 10 šokių muzikos HI-FI ir STEREO plokštelė, gaunama visose lietuviškos spaudos ir dovanų parduotuvėse.

